

N:o 85.

Af herr **C. Sandquist**, om ändring af 59 § lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Uti fjärde stycket af väglagens 63 § medgifves väghållningsskyldige rättighet »besluta, att vägskattens debitering, uppbörd och redovisning må öfverlämnas åt kommunalnämnd, därest öfverenskommelse därom träffas, eller åt utsedda förtroendemän.»

Såsom känt är erhöles denna rättighet genom den af Riksdagen år 1905 vidtagna revisionen af väglagen, hvilken revision af Kungl. Maj:t stadfästades genom Lag om ändring i vissa delar af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891»; gifven den 20 juni 1905.

I föga öfverensstämmelse med denna åt väghållningsskyldige medgifna rättighet bestämmes uti 59 § af samma lag d): »Vägfyrktalslängd i enlighet med dessa bestämmelser skall upprättas för hvarje kommun af häradsskrifvaren mot ersättning ur vägkassan med belopp, hvarom särskildt stadgas» etc.

Att detta stadgande förefinnes med hänsyn till de väghållningsskyldige, som enligt första stycket af berörda 63 § anlita Konungens befallningshafvande ombesörja, »att vägskatten varder genom vederbörande i sammanhang med kronoskatterna debiterad, indrifven och redovisad», det är ju alldeles riktigt. Men att enahanda bestämmelse skall vara absolut gällande jämväl med hänsyn till de väghållningsskyldige, som begagna sig af den rättighet, som uti det återopade fjärde stycket af samma § omförmäles, det innebär uti sig en oegentlighet, som af flera skäl icke borde existera. Ty uppenbart är det väl, att vida större arbete

och ansvar äro förenade med »vägskattens debitering, uppbörd och redovisning» än med uppgörandet af vägfyrektalslängden. Då väghållningskyldiges »förtroendemän» anförtros att ombesörja det större och ansvarsfullare arbetet: »vägskattens debitering, uppbörd och redovisning», borde väl ock det vida mindre maktpåliggande uppdraget: upprättandet af vägfyrektalslängden få ombesörjas af dem.

Att ersättningen för vägfyrektalslängdens upprättande i så fall komme att blifva afsevärdt mindre betungande än nu är förhållandet, det är ett antagande, som icke behöfver bevisas.

Ett tillägg af nu antydda innebörd till meranämnda 59 § synes sålunda hafva giltiga skäl för sig.

Med stöd af det anförda föränlåtes jag vördsamt hemställa:

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att 59 § i lagen om ändring i vissa delar af lagen, angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891; gifven den 20 juni 1905, måtte erhålla följande förändrade lydelse:

59 §.

Vägskatten utgår efter vägfyrek med iakttagande däraf:

a) att jordbruksfastighet, med undantag af staten eller menighet tillhöriga allmänningsskogar, påföres en vägfyrek för hvarje ett hundra kronor af taxeringsvärdet,

b) att dessa skogar påföres en vägfyrek för hvarje etthundrafemtio kronor af taxeringsvärdet,

c) att frälseränta samt annan fastighet påföres en vägfyrek för hvarje två hundra kronor af taxeringsvärdet, samt

d) att inkomst påföres en vägfyrek för hvarje trettio kronor af den beskattningsbara andelen däraf, dock med iakttagande af hvad som icke uppgår till en hel vägfyrek bortfaller.

Vägfyrktalslängd i enlighet med dessa bestämmelser upprättas för hvarje kommun af häradsskrif-

varen mot ersättning ur väggkassan med belopp, hvarom särskildt stadgas. Längden skall senast den 1 december af häradskrifvaren sändas till kommunalnämnden, som låter i kommunens fyrktalslängd införa vägfyrktalen; hvarefter, och sedan vägfyrktalslängden på enahanda sätt, som i fråga om kommunens fyrktalslängd är föreskrifvet, undergått granskning och justering, vägfyrktalslängden ofördröjligen skall af kommunalstämmans ordförande tillställas vägstyrelsen.

e) Hvad sålunda är stadgadt, innebär icke något hinder för, att vägfyrktalslängd upprättas af förtroendemän, utsedda af väghållningsskyldige jämlikt 63 §. Beslut därom skall årligen före den 1 november meddelas häradskrifvaren medelst utdrag af vägstämmo-protokollet.

Och öfverlämnar jag åt vederbörande utskott att vidtaga de förändringar, som erfordras, därest motionen vinner utskottets beaktande.

Stockholm den 25 januari 1908.

Carl Sandquist.

I motionens syfte instämmer

J. E. Ericsson.
